

Καθημερινή 2/9/2012 09:10

ΑΠΟΨΗ

Αντικρούοντας τα στερεότυπα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΥ*

Τώρα που ένας νέος γύρος ανθρωπικής προσπάθειας ξεκινάει, μετά τη θετική ανάσα των συναντήσεων του πρωθυπουργού στο εξωτερικό, η χώρα πρέπει σιγά σιγά να αποτινάξει τη στάμπα του χαμένου, του αποτυχημένου, του καταδικασμένου. Να αλλάξουμε εικόνα για τον εαυτό μας, ώστε να αλλάξουν κι οι άλλοι εικόνα για μας. Η αποφασιστικότητα με την οποία ο κ. Σαμαράς δείχνει να υιοθετεί όλα όσα πρέπει να γίνουν γεννά προσδοκίες. Το ίδιο και το μεγάλο κεφάλαιο γνώσης, εμπειρίας και έμφυτης αισιοδοξίας του κ. Στουρνάρα. Εδώ και πάρα πολλούς μήνες η χώρα σφυροκοπείται διεθνώς από αρνητικά στερεότυπα. Τα περισσότερα περιέχουν ισχυρά ψήγματα αλήθειας, άλλα όμως τα έχει ξεπεράσει η πραγματικότητα.

Λένε: Η Ελλάδα παραμένει μια αδιόρθωτη οικονομία υψηλών δημόσιων ελλειμμάτων, δεν κάνετε τίποτα και μαροζιδεύετε.

Λάθος. Εχουμε ακόμα μακρύ δρόμο, αλλά η Ελλάδα έχει ήδη πραγματοποιήσει μια τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή. Το πρωτογενές δημοσιονομικό έλλειμμα (δηλαδή αφαιρώντας τους τόκους εξυπηρέτησης του χρέους) μειώθηκε κατά 8,2 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ μέσα σε δύο χρόνια (2010-11). Είναι η τα-

Το πρωτογενές δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε κατά 8,2 μονάδες του ΑΕΠ μέσα σε δύο χρόνια. Είναι η ταχύτερη μείωση πρωτογενούς ελλείμματος σε οποιαδήποτε χώρα του ΟΟΣΑ τις τελευταίες δεκαετίες.

χύτερη μείωση πρωτογενούς ελλείμματος σε οποιαδήποτε χώρα του ΟΟΣΑ τις τελευταίες δεκαετίες. Βάσιμη κριτική μπορεί να γίνει στο πώς αυτό επιτεύχθηκε (με οριζόντιες περικοπές αντί σοβαρής μεταρρύθμισης και περιορισμού του κράτους, με διαρκείς φορολογικές επιθέσεις στους νομοταγείς αντί να πληρώσουν επιτέλους οι φοροφυγάδες), αλλά το γεγονός παραμένει.

Λένε: Η Ελλάδα δεν θα καταφέρει να μείνει στο ευρώ, χρειάζεται τόσο μεγάλη προσαρμογή ανταγωνιστικότητας που δεν μπορεί να γίνει χωρίς υποτίμηση και επιστροφή στη δραχμή.

Λάθος. Η απόκλιση το 2009 ήταν πράγματι τεράστια, γιατί η Ελλάδα αφέτου μπήκε στο ευρώ αφέθηκε σε

ανεξέλεγκτο δανεισμό και αυξήσεις τιμών και μισθών, όταν οι άλλοι (Γερμανία) έσφιγγαν τα ζωνάρια για να παραμείνουν ανταγωνιστικοί. Σοβαροί οικονομολόγοι, όπως ο Πολ Κρούγκμαν και ο Μάρτιν Γουλφ, κοιτούν το εξωτερικό έλλειμμα και προβλέπουν ότι η Ελλάδα θα αναγκαστεί να θυρίσει στη δραχμή έτσι ώστε μισθοί και εισοδήματα να υποτιμηθούν διά μιας κατά 50%-60% και η χώρα (διά της εκτεταμένης φτώχειας) να ξαναγίνει ανταγωνιστική. Όμως, παραβλέπουν ότι έχουμε ήδη ανακτήσει το μεγαλύτερο μέρος του χαμένου εδάφους. Η πρόσφατη έκθεση της Moody's δείχνει ότι η Ελλάδα έρχεται δεύτερη σε μείωση μοναδιαίου κόστους εργασίας μετά την Ιρλανδία, και μπροστά από την Ισπανία και την Ιταλία. Τα οδυνηρά μέτρα που πέρασε η κυβέρνηση Παπαδήμου για τα εργασιακά (με κυριότερο τη μείωση του ελάχιστου μισθού κατά 22%) επιτάχυναν αυτή τη σύγκλιση, δημιουργώντας προϋποθέσεις για μια αυριανή ανάκαμψη της απασχόλησης. Το εμπορικό έλλειμμα βελτιώνεται, τα τελευταία στοιχεία είναι θετικά, οι εξαγωγές ανακάμπτουν κι οι εισαγωγές πέφτουν ως συνέπεια της ύφεσης. Εχουμε ακόμα δρόμο μπροστά μας, αλλά το χειρότερο μπορεί να αποφευχθεί.

Λένε: Οι πολιτικοί σας είναι αδύναμοι, δεν έχουν το θάρρος να επωμιστούν το πολιτικό κόστος, δεν μπορούν καν να ξεπεράσουν τις διαφορές τους και να συνεργαστούν.

Πράγματι, όταν ακούει κανείς τον κ. Σκανδαλίδη να εισηγείται καταψήφιση των μέτρων που ως υπουργός είχε ψηφίσει ή όταν βλέπει το ξεδίπλωμα της πολιτικής ευτέλειας του κ. Νικολόπουλου της Ν.Δ., θυμάται το είδος του πολιτικού προσωπικού που επί δεκαετίες εξέθρεψαν οι κομματικοί σωλήνες. Αυτό ακριβώς που χρεοκόπησε τη χώρα. Και βέβαια οι παρόντες ηγέτες, με πρώτο τον κ. Σαμαρά, έχουν βαριές αμαρτίες, γιατί χόρεψαν στο παρελθόν με το τέρας του λαϊκισμού και τάνισαν τις ευκολίες με τις οποίες γιγαντώθηκε. Όμως βρέθηκαν τώρα αντιμέτωποι με περιστάσεις που τους υπερβαίνουν – τίποτα λιγότερο από την ανάγκη να σωθεί η χώρα. Και έδωσαν θαρραλέα πρώτα δείγματα ότι μπορούν να υπερβούν τον εαυτό τους για να ανταποκριθούν στις περιστάσεις. Και η συμμετοχή και στήριξη των κ. Βενιζέλου και Κουβέλη είναι πράξη υψηλής ευθύνης. Θα περιμένουμε με αγωνία τη συνέχεια.

* Ο κ. Γιώργος Παγουλάτος είναι καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Οικονομίας στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.